

En kunstner på rejse · 3

Digte og skitser fra nord

Af Kristian Olsen aaju

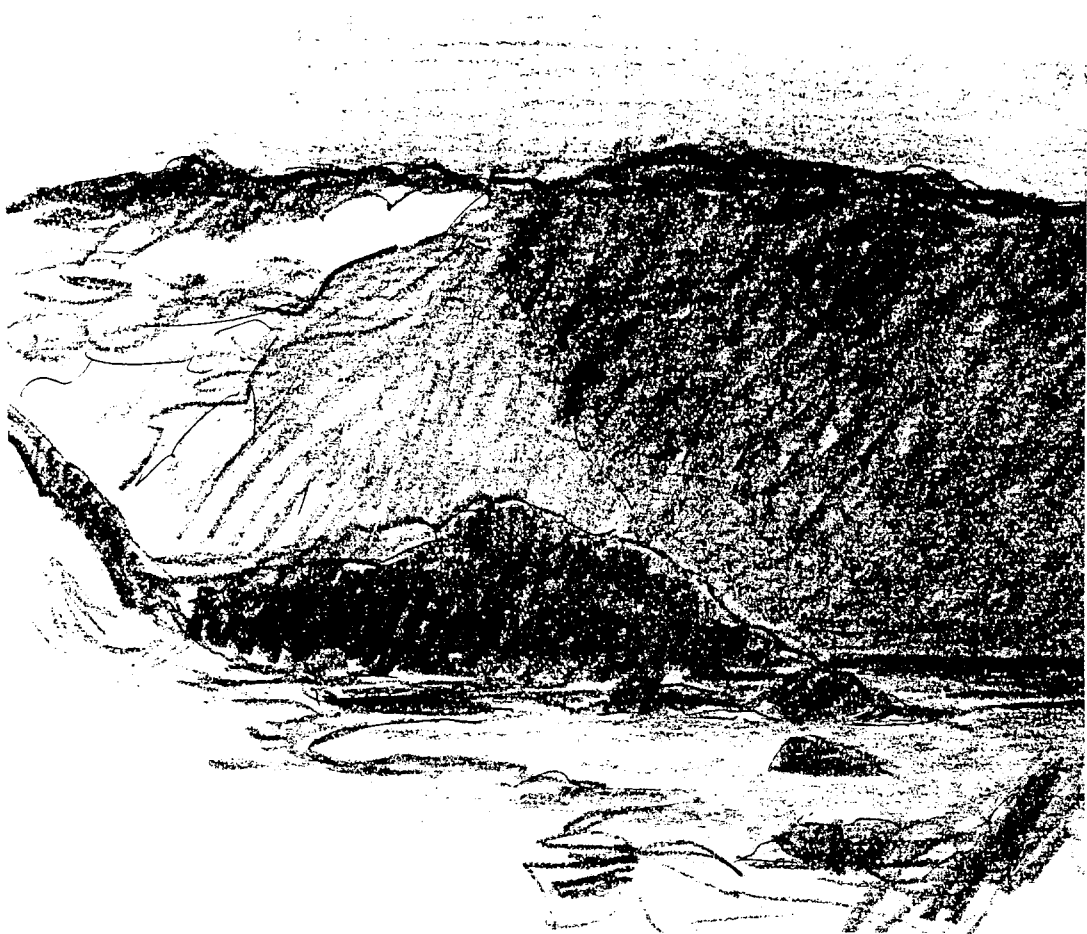
De første digte og skitser blev trykt i 1981 – nr. 1 og 1982 – nr. 4

Solnedgang

Den nordgående sol
maler himlen
brændende rød.
Læberne brænder.
Hjertet pumper blod
også til kinderne.
Det er livet.

Solen går til ro
i en dramaturgi
hvor der er indlagt
usynlige penselsstrøg
for at nuancere
de bølgende stregsætninger
i skylagets kamre.
I solnedgangens
brændende poesi
danser lyset.

Efter solnedgang

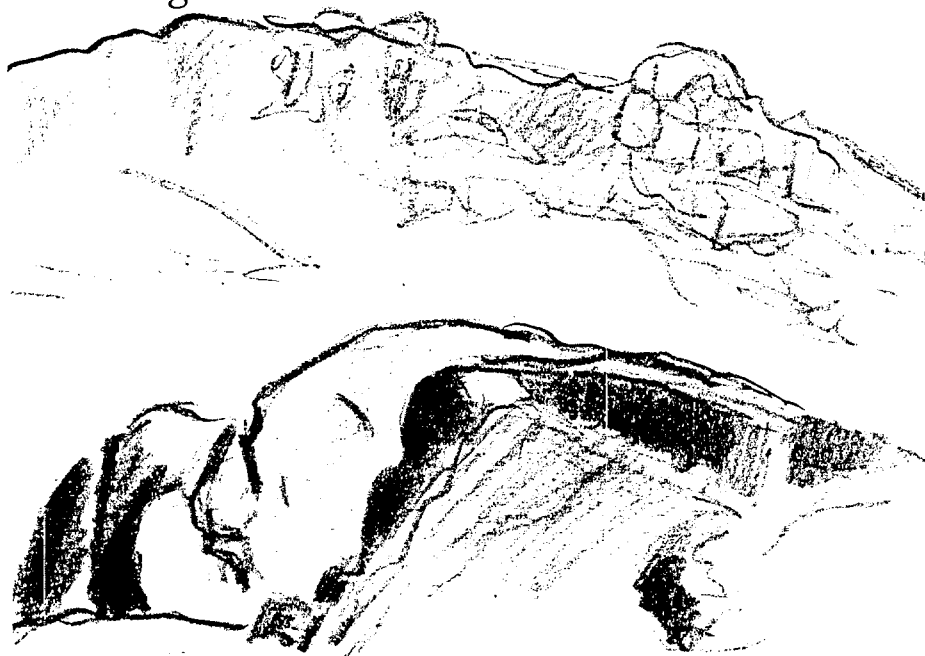
Det brændende røde
efter solnedgangen
mister kraft i gløderne.
Nuna Banks
Bikubengule neonskilt
begynder at dominere
byens centrum.
Den danner modsætninger.
Opstillede trekanter

ved havneindløbet
blinker uafbrudt
– døgnet rundt –
og vejleder fartøjer
der passerer havneindløbet.
En hilsen sendes
til de små torsk
der var for små
til at blive fanget.
Tusmørket inviterer
mørkets mørke.

Måneopgang

Månen steg op
skinnende hvid og kold
op over fjeldkammen
som solens lange stråler
forlod for nogle timer siden.

Nu smiler nattens lys
på menneskenes vej.
Skyggerne er mørke og klare.
De skjuler de tudløse
grønne dåser
uden kærlighed og iboende
ånd.

Nat

Månen er rød
op over Akia.
Byen sover.
Elven strømmer hvileløs
forbi den gamle røde kirke
med det lysegrønne tag. –
Det er ikke bælgmørkt.

Morgenlys

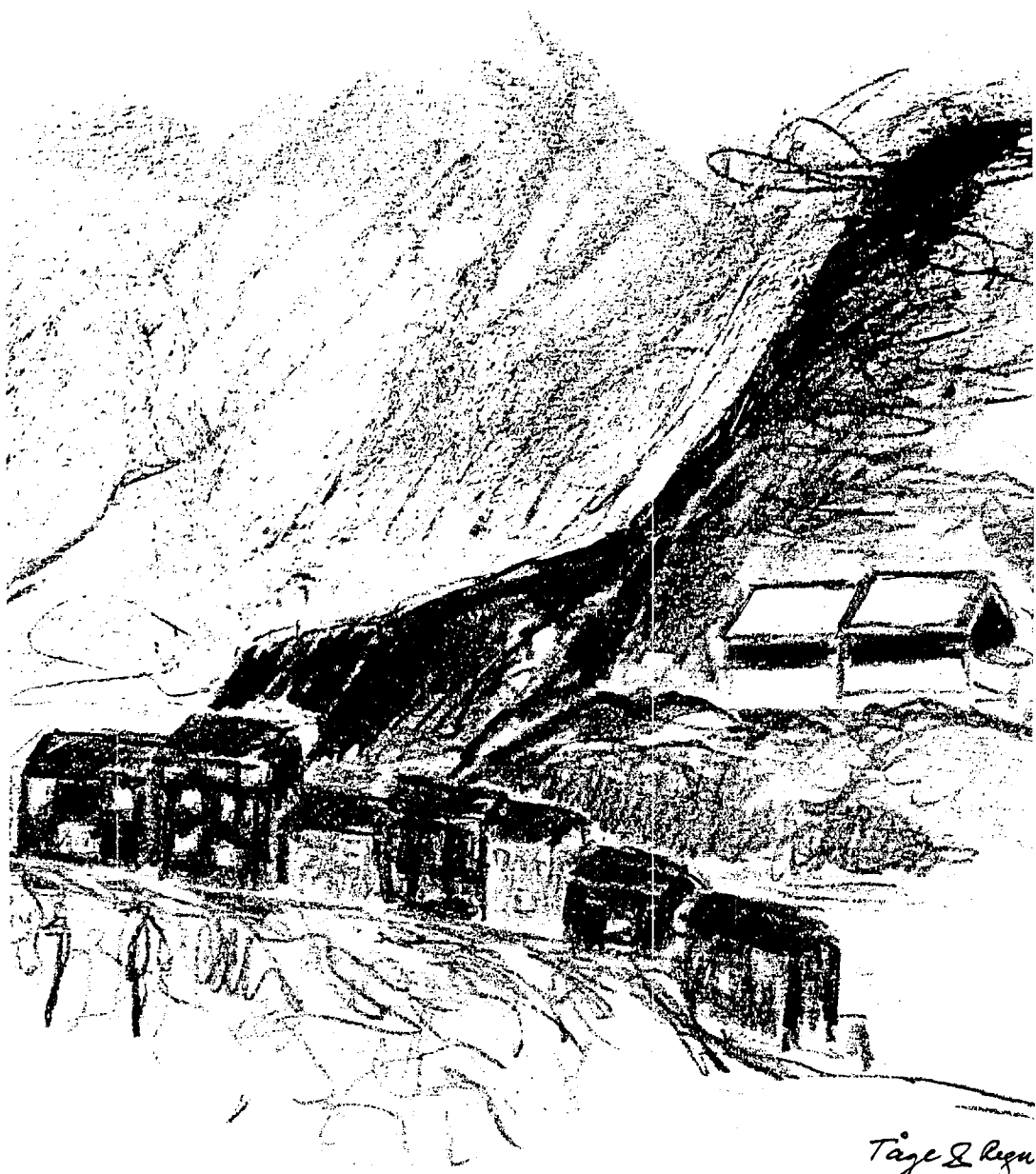
Morgensolens lys
skinner på den smukke
fjeldside.
Øjnene følger med.
Naturen vågner uden larm.
Sindet er klar
til at modtage
dagens problemstillinger.

Udsigten er fyldt med isslotte

Bag mig fortøner
stenenes mønstre sig
i sorte rytmer.
Foran mig
står alle blomsterne
jeg ville have plukket til dig.
Langt forude
er Redekammen skarptegnet
med sine blånende
takkede spidser
der former sig som tårne
på fantasirigets isslotte
hvor den arktiske hersker
hvor livet regerer
sammen med vejruddsigten.

Tage & Regen

Hvor er digtets lys?

Hvor er digtets lys
gemt i den silende regn?
Tøjet bliver vådt.
Ansigtet gøres vådt
af vindens vanddråber.
Er det himlens indre væsen
der giver udtryk for sorg?
Hvor længe?

Digtets rytme er i vildrede.
Den famler i blinde
i naturens kræfter. –
To mænd i Nordgrønland
formodes at have mistet livet.
Havet har taget dem
og strømmen har ført dem
bort
fra ulykkesstedet. –
Hvor er digtets lys?

Stilheden bliver afbrudt

De røde lysstriber
mod nord
efterlader mørke pletter
på dele af søens overflade.

Langs
med fjeldenes buede toppe
svinder dagslyset hastigt.

Stilheden bliver afbrudt.
Larmen kommer
fra gruset.
En taxibil er kørt forbi
i susende fart.

tegnet 14-88
14.40